

MUHARREM EFENDİ'NİN ZİKİR USULÜ

Selamun aleykum hocam Muharrem Sırrı Efendi'nin verdiği derste manen terakki için yaptığımız zaman gözlerin yumuk olması şart mı? Selam ve sevgilerimle...

Cevap: Evet gözler yumuk olduğu halde nefesle ve kalben zikredilir. En azı beş bin lafza-i Celâl (yani Allah Allah) diye zikredilir. Zikrin başında ve sonunda bir Fatiha üç İhlas üç de salavât-i şerîfe okunup Peygamberimizin ve evliyaullah'ın ruhlarına bağışlanır. Hacı Muharrem Efendi'nin zikir usulü böyledir. Yalnız sizin daha önce yazdığınız maillerden çok güzel haller geçir-diğiniz anlaşıyor. Allah yardımcınız olsun. Bu zikirler, evliyâ olmak bek-lentisiyle değil, Hakk'ın rızasını kazanıp düzgün insan olmak niyetiyle yapılır.

Ruh ölmez, ebediyet üzere yaratılmıştır.

Yunus Emre bu gerçeği şöyle dillendiriyor:

Ko ölmek endîşesin 'âşık ölmez bâkîdür

Ölmek senün nen ola çün cânın İlâhîdür

(Ölüm endişesini bir yana bırak. Sen âşıksın, âşık ölmez. Senin canın İlâhîdir, ruh ölmez ki.)

Ölümden ne korkarsun korkma ebedî varsun

Çünkü işe yararsun bu söz fâsid da'vâdur

(Ölümden niçin korkuyorsun, korkma, sen sürekli varsın. Ebedî var olduktan sonra ölümden korkmak saçma bir savdır.)

Ruh, Dünyasal beden içinde yaptığı işlere göre ya yücelere çıkar, iyi ruhlarla beraber zevk-ü safâ içinde bulunur, ya da zindanlara atılır, azaplara sokulur.

Âyetlere göre bedenden ayrılan ruhların yeri:

"21- Hayır, yer birbiri ardınca sarsılıp dümdüz edildiği zaman, 22- Melekler sıra sıra dizili durumda Rabbin geldiği zaman. 23- Ve cehennem de getirildiği zaman. İşte o gün insan anlar, ama artık anlamının kendisine ne yararı var? 24- (O zaman insan): 'Âh, keşke ben bu hayâtım için (iyi işler yapıp) gönderseydim!' der. 25- O gün O'nun yapacağı azâbı kimse yapamaz. 26- Ve O'nun vuracağı bağı kimse vuramaz! 27- Ey huzûra eren nefis! 28- Râzı edici ve râzı edilmiş olarak Rabbine dön! 29- (İyi) Kullarım arasına gir! 30- Cennetime gir!" (Fecr: 10/21-30)

Bu âyetler, âhirette herkesin yaptığından hesap vereceğini, suçluların azâba çarpılacağını Mahkeme-i Kübrâ'yı ve oradan çıkan karar sonucunda suçluların cehenneme atılışını canlandırmaktadır. Bu Yüce Mahkeme'nin yargıcı Cenabı Allah'tır. O mahkemeye gelirken melekler saygı ile sıra sıra dizilmiş olurlar. Bu ifadeler, askerlerin, tahtına doğru giden padişahı, esas duruşta saygı ile karşılamalarına benzer bir tablo çizmektedir. Nasıl padişah geçerken muhafız alayı sıra sıra dizilip esas duruşa geçerlerse âhirette de kâinâtın pâdişâhı, Yüce Dîvân ın yargıcı Allah ta'âlâ, tahtına doğru geçerken melekler öyle saygı ile esas duruşta bulun-mak-tadırlar. Bundan maksat Allah'ın, kâinâtın yegâne pâdi-şâhı, müşriklerin tanrı diye taptıkları meleklerin dahi padişâhı olduğunu anlatmaktır. Bu ifadeler, mânâ âlemini, insanların kavrayış düzeyine yaklaştırarak anlatan mecâzî söylemlerdir. O âlemin asıl mâhiyetini yalnız Allah bilir.